

Трећи центар за обуку у Лесковцу

КАЛЪ ЕЊЕ

ВОЈНИКА

Припадници лесковачког центра свакодневно вредно раде како би обезбедили да се сви војници на добровољном служењу војног рока привикну на војничке услове живота и рада, достигну стандарде индивидуалне обучености и стасају у поуздане, физички спремне и мотивисане војнике који поседују квалитете потребне за борбу и основне вештине да би преживели на бојном пољу и функционисали као чланови тима или посаде

Фотографије и текст Зоран МИЛАДИНОВИЋ

У Трећем центру за обуку, од оснивања 2011. године до данас, основну индивидуалну обуку савладало је 48 генерација, или више од 12.500 војника на добровољном служењу војног рока. Вреди подсетити да је тај центар настао преформирањем Седмог центра за обуку, који се од 2007. до 2011. године такође бавио обуком војника и кроз који је прошло 6.640 војника на обавезном служењу војног рока. У Лесковцу је, заправо, у последњих 16 година за одбрану земље оспособљено скоро двадесет хиљада војника, што говори да су командант Трећег центра за обуку пуковник Зоран Цветковић и његови сарадници прави саговорници на тему обуке војника на добровољном служењу војног рока, али и укупног функционисања центра који је у Јабланичком округу изузетно познат и по неговању различитих облика цивилно-војне сарадње.

ОСНОВНА ВОЈНИЧКА ЗНАЊА

Мотиви доласка војника на добровољно служење војног рока у Трећи центар за обуку су различити и

Фото: Мина Петровић

крећу се од љубави према униформи и војсци, преко амбиција да стекну нова искуства и вештине, па до уверења да ће обуком у Лесковцу остварити свој сан да се професионално ангажују у Војсци Србије.

– Какви год да су мотиви војника за добровољно служење војног рока – истиче командант Трећег центра за обуку пуковник Зоран Цветковић – на нама је да их дочекамо, омогућимо да се у периоду прилагођавања привикну на војничке услове живота и рада и обезбедимо достизање стандарда индивидуалне обучености за сваког војника. Занимљиво је да овде не обучавамо само војнике на добровољном служењу војног рока, већ да два пута годишње позивамо лица из резервног састава, која нису служила војни рок, старости између 30 и 60 година. Обучили смо 300 лица из ове категорије војника, док су 350 кадета Војне академије и 300 полазника Курса за резервне официре стажирали код нас за почетне официрске дужности и добили прилику да први пут стану испред строја војника.

Организациона шема Трећег центра за обуку обухвата Команду, батаљон за обуку, командну и логистичку чету. Команда Центра састављена је од искусних официра, који се првенствено ангажују на задацима планирања и организације обуке војника на добровољном служењу војног рока, а потом и на задацима планирања и на унапређењу услова за

нарастање и развијање оперативних способности Јабланичке бригаде. Централни део Центра за обуку је, свакако, батаљон за обуку, којим командује потпуковник Далибор Антонијевић. Припадници батаљона прихватају војнике који на добровољно служење војног рока пристижу са простора од Врњачке Бање до границе са Бугарском и од Пожаревца до границе са Македонијом и одмах после периода прилагођавања започињу са њима једнопомесечну обуку током које они овладају знањима и вештинама из области наоружања, стројевих радњи, прве помоћи, коришћења средстава личне заштите, али реализују и сложеније видове обуке попут тактичких поступака у нападу и одбрани, као и гађања. Постају они у тим данима, укратко речено, војници, што се дефинитивно верификује после логоровања и провере стечених знања. Дешава се, додуше ретко, да неко од њих не одговори захтевима провере стечених знања и способности. Такви појединци се поново упућују на обуку за основне војноевиденционе специјалности, пре него што се упуте у центре за специјалистичку обуку. Најзанимљивији садржаји обучавања су, по речима војника, делови практичне обуке и посебно логоровање на Војном комплексу „Међа”.

Прва фаза индивидуалне основне обуке траје 45 дана, јединствена је за све војнике Војске Србије и има за циљ стварање поузданог, физички спремног и

мотивисаног војника, који поседује квалитете потребне за борбу и основне вештине да би преживео на бојном пољу и функционисао као члан тима или посаде. Звучи лако када се изговори, али само старешине и инструктори Трећег центра за обуку знају колико је напора потребно уложити да се почетни проблеми у виду слабе физичке припремљености и војничке непоткованости војника на добровољном служењу војног рока превазиђу и да они формирају војне колективе, устроје се у режим служења војног рока са јутарњом смотром, вежбањима и појечерјем, уз интензивну преподневну и поподневну обуку. Награда за све учињено следи по завршетку обуке, када непосредни извођачи обуке са нескривеним поносом гледају војнике који су у предвиђеном року квалитетно савладали војничке вештине, радње и поступке.

Пуковник
Зоран Цветковић

ИНФРАСТРУКТУРНИ РАДОВИ

Пуковник Зоран Цветковић наглашава да би неоправедно било у приказу организације Трећег центра за обуку не поменути командну и логистичку чету, пошто ти састави обезбеђују објекте, телекомуникације и несметане услове за живот и рад, почев од припремања хране, преко поправке и одржавања борбених средстава, па до добре и правилне здравствене заштите. Важно је знати да логистичка чета, на пример, не обезбеђује само Трећи центар за обуку већ и све јединице у гарнизону Лесковац, објекте везе и базе на административној линији према Косову и Метохији. Обавезе Трећег центра за обуку као Команде гарнизона Лесковац, такође, нису мале, тако да се тек у спектру свих активности добије слика свега оног што припадници лесковачке јединице свакодневно чине.

– Непрекидно радимо на побољшању услова за живот и рад, како за старешине и сталне припаднике нашег састава, тако и за војнике на добровољном служењу војног рока. Реновирали смо објекте за смештај војника, интендантски сервис, проширили капацитете за купање војника, а посебно је значајно што смо унапредили услове за обуку војника изградом две стрелишне за гађање из ваздушне пушке. Подсетићу и да смо једна од ретких јединица која има стрелиште у самој касарни, те да је у нашој надлежности и Војни комплекс „Међа” који има изванредне услове за обуку и гађања јединица Војске Србије. Стрелиште на „Међи” користи се више од 250 дана годишње, а изведе се око 1.500 различитих гађања – каже пуковник Цветковић.

Лесковачка касарна „Војвода Петар Бојовић” је у рату 1999. године претрпела велика разарања, у којима су НАТО авиони и крстареће ракете потпуно уништили 22 и тешко оштетили 37 објеката,

међу њима и девет складишта муниције. Учињено је већ много тога, али се и данас предузимају кораци да се оштећени објекти реновирају и ставе у функцију. Да би се у тим околностима створили безбедни услови за живот и рад војника и старешина, припадници вода за разминирање и уклањање неексплодираних убојних средстава из састава инжињеријског батаљона Треће бригаде КоВ започели су 2020. године уклањање расутих убојних средстава. У протекле три године пиротехничари из Прокупља извршили су дубинску претрагу 71.435 квадратних метара површине и уништили 999 неексплодираних убојних средстава.

Припадници Трећег центра за обуку воде рачуна да им касарна буде не само функционалнија и безбеднија већ и лепша, тако да се велика пажња придаје уређењу зелених површина и изгледу објеката. Прошле године у касарни је свечано отворено уникатно и јединствено спомен-обележје припадницима војске и полиције који су погинули у одбрани земље у зони одговорности некадашње 549. моторизоване бригаде. Архитекта Јован Симоновић је својим идејним решењем створио услове да место спомен-обележја постане учионица на отвореном и врело са кога се патриотизмом надахњују војници на обуци и ђаци основних и средњих школа када бораве у Трећем центру за обуку. Споменик је изграђен на иницијативу Трећег центра, у сарадњи са удружењима и инвеститорима.

ВОЈНИ ЛЕКАРИ У ЂУЛЕКАРУ

Трећи центар за обуку успешно сарађује са свим локалним органима власти, тако да не чуде одлични резултати у оквиру цивилно-војне сарадње који су ове године добили и неке нове модалитете. Акција „Војни лекар на селу” изводи се већ више година, тако да су припадници тог центра стекли велика искуства у организацији и реализацији ове акције. Референт цивилно-војне сарадње капетан прве класе

ЈАБЛАНИЧКА БРИГАДА

Трећи центар за обуку је носилац формирања Јабланичке бригаде, како кадровски, тако и са наоружањем и опремом. Сваке године у тај центар позива се на стотине припадника резервног састава који се обучавају за своје дужности и за руковање борбеним средствима. Посебна пажња придаје се обуци резервиста на командним дужностима, критичним специјалностима и обуци на борбеним средствима која су уведена у наоружање Војске Србије у новије време.

РЕЗЕРВНИ ОФИЦИР ОПЕТ У СТРОЈУ

Војска Србије непрекидно реализује процес пријема у професионалну војну службу официра, подофицира, професионалних војника и цивилних лица, али је од недавно запажена посебна новина у виду интензивне попуне радних места официра непосредним пријемом слушалаца Курса резервних официра. У Трећем центру за обуку већ има официра који су у професионалну војну службу примљени управо на овај начин. Један од њих је потпоручник Никола Коцић Пурјак, који је промовисан у чин резервног потпоручника фебруара 2021, као први у рангу 138. класе пешадије Курса резервних официра. „Идем путем мојих предака и следим породичну традицију – каже Никола – Уложићу максимум напора да се докажем у Трећем центру за обуку и не сумњам да ћу оправдати указано поверење”.

Миљан Голубовић, лекар Сандра Цветковић и медицински техничар старији водник прве класе Драган Марковић боравили су ове године у селу Ђулекаре, у општини Медвеђа, где је медицинско особље прегледало 52 пацијента. Занимљиво је да је међу прегледаним лицима било 39 пацијената албанске и 13 српске националности. Ветеринар мајор Саша Тврдоријека прегледао је грла крупне стоке. Црвени крст је поделио основне животне намирнице за 17 социјално најугроженијих домаћинстава.

Припадници Центра су марта ове године пружили помоћ средњим школама у Јабланичком округу у реализацији садржаја из области одбране у складу са наставним садржајем из основа система одбране Републике Србије. Предавања су одржана у средњим школама у Лесковцу, Лебану, Медвеђи, Власотинцу, Црној Трави, Вучју, Бојнику и Грделици, а њима је присуствовало 1.400 ученика и више од сто наставника и наставног особља из 15 средњих школа Јабланичког округа. Садржаји су обрађени квалитетно, што доказује велико интересовање ученика. Јасно је да и добри резултати Трећег центра за обуку у цивилно-војној сарадњи утичу да се младићи и девојке

из Јабланичког округа одлучују, чешће него у неким другим крајевима, на добровољно служење војног рока. Истовремено, они који су већ на служењу војног рока могу да се увере како је Војска Србије у потпуном јединству са својим народом.

Центри за обуку настали су како би пружили могућност свима онима који то желе да војни рок служе на добровољној бази. Активности цивилно-војне сарадње говоре да млади људи све више постављају питања о обавезном служењу војног рока, о чему се, уосталом, све више говори и у српској јавности.

– Мислим да треба вратити обавезно служење војног рока из више разлога. Традиција служења војног рока у Србији није настала случајно, тако да би обавезно служење војног рока поново продубило љубав младих према отаџбини, патриотизам. Нема сумње да би обавезно служење војног рока користило младима да постану вреднији, стекну корисне навике и увећају психофизичке способности – истиче пуковник Зоран Цветковић. ▀

ИНСТРУКТОР И МАРАТОНАЦ

Старији водник прве класе Драган Глишић обавља дужност инструктора за обуку у Трећем центру за обуку, али је у јединици познат и као маратонац. Трчањем је почео да се бави пре дванаест година, како рече, због поправљања физичке кондиције, али и избора специфичног стила живота. Прво је трчао на Београдском маратону 2013, а потом је на седамдесет полумаратона и маратона истрчао око две хиљаде километара. Остварио је бројне успехе и освојио многе пехаре и медаље, али, ипак, скромно каже: „Не трчим да бих победио друге, већ трчим да бих победио себе“.

